

РЕШЕНИЕ

№ 27425

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6055** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са пет обективно съединени искиове с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) и чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано въз основа на искова молба, предявена от „Италиан фуудс“ ЕООД срещу Националната агенция по приходите.

Ищецът твърди, че срещу него са били образувани пет ревизионни производства, приключили с ревизионни актове, които впоследствие са били отменени от по-горестоящия орган. В производството пред този орган е бил представляван от адвокат, като по тези правоотношения е заплатил адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното претендира заплащане на претърпени от него вреди – платени адвокатски възнаграждения по тези пет производства, както и законната лихва върху тях от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане на главницата и разноски.

В писмените си бележки твърди, че са налице кумулативно необходимите предпоставки на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на предявените искиове.

Ответникът – Националната агенция по приходите твърди, че исковете са допустими, но неоснователни. Твърди, че не се установява кумулативното наличие на предпоставките на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Претендира разноски.

В писмените си бележки твърди, че не са налице кумулативно необходимите предпоставки на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на предявените искове. В конкретния случай оспорва наличието на причинно-следствена връзка между вредите и незаконосъобразните ревизионни актове. Не са налице предпоставките на чл. 4 ЗОДОВ доколкото адвокатският хонорар не е пряка и непосредствена вреда от отмяната на ревизионния акт. Разноските, направени при обжалването им са резултат от свободно договаряне между страните като при присъждане на възнаграждението следва да се имат предвид критериите по т.р. № 1/15.3.2017 г., по тълк. д. № 2/2016 г.

СГП счита, че исковете са основателни. Налице са претърпени вреди – адвокатски хонорари при оспорване пред по-горестоящ орган.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно се установява, че по отношение на ищеца са били образувани ревизионни производства, развили се както следва:

Ревизионно производство, образувано със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221421006311-092-001/16.09.2021 г. По това производство е съставен ревизионен доклад /РД/ № Р-22221421005311-092-001/02.03.2022 г., като е предложено установяване на задължения на „ИТАЛИАН ФУУДС" ЕООД за данък върху добавената стойност за данъчни периоди 01.06.2012-31.07.2021 г. и 01.07.2019-28.02.2021 г.

Против констатациите на посочения РД дружеството е подало възражение с вх. № 53-00-586 / 16.03.2022 г. чрез адв. Б. П., на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК, към което са представени и допълнителни доказателства. За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на възражение е заплатен адвокатски хонорар в размер на 720 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 18.03.2022 г. и платежно за постъпилото плащане от 18.03.2022 г.

Ревизията е приключила с ревизионен акт /РА/ № Р-22221421005311-091-001/30.03.2022 г., с който са установени задължения за данък върху добавената стойност за периоди от 01.06.2021 до 31.07.2021 и от 01.07.2019 до 28.02.2021 г., в размер на 18 448.51 лева - главница и 17005.88 лихви. Възражението е прието за неоснователно.

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53-06-3186/12.04.2022 г. чрез адв. Б. П. в регистъра на ТД на НАП С. по реда на чл. 152-155 от ДОПК. С жалбата е оспорен процесния ревизионен акт като незаконосъобразен.

Със свое решение № 952/16.06.2022 г., заместник директорът на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП е отменил обжалвания РА № Р-22221421005311- 091-001/30.03.2022 г. в частта на установените задължения за данък върху добавената стойност за данъчните периоди: м. 04.2020 г., м. 01.2021 г., за м.06.2021 г. и м. 07.2021 г., ведно с начислените лихви. За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на жалбата срещу ревизионния акт е заплатен адвокатски хонорар в размер на 360 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 20.06.2022 г. и платежно за постъпилото плащане от 20.06.2022 г.

Ревизионно производство, образувано срещу ищеца, по което е съставен РД № Р-22221421006899-092-001/25.07.2022 г. Предложени са за установяване надвнесени суми за възстановяване в размер на 87513,68 лева, представляващи надвнесени суми за данък върху добавена стойност за периоди 01.10.2021 -31.10.2021, 01.11.2021 - 30.11.2021 г., 01.12.2021 - 31.12.2021 г.

Против констатациите на посочения ревизионен доклад дружеството е подало възражение с вх. № 53-06-6702/05.08.2022 г. чрез адв. Б. П. на основание чл. 117, ал. 5 ДОЛК. Поискано е, на основание чл. 92, ал.10 от ЗДДС, да бъде предвидено в задължението възстановяване на дължимите законни лихви, а именно - законна лихва за период м.10.2021 г.; законна лихва за период м.11. 2021 г. и законна лихва за периода м. 12.2021 г. За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на процесното възражение е заплатен адвокатски хонорар в размер на 432 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 15.08.2022 г. и платежно за постъпилото плащане от 12.08.2022 г.

Издаден е ревизионен акт № Р- 222214221006899-091-001/10.08.2022 г. , с който направените от ревизираното лице възражения срещу ревизионния доклад са уважени, като е била начислена и лихва за възстановения ДДС в размер на 2249,96 лева за периода м. 10.2021 г., 1667,84 лева за периода м.11.2021 г. и 1285,75 лева за периода м. 12.2021 г.

Образувано е и трето ревизионно производство срещу дружеството „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД, по което е издаден РД № Р-22221422007420-092-001/02.06.2023 г., с който са предложени за установяване задължения за внасяне/възстановяване в размер на 211 182.76, при декларирана/начислена сума от ревизираното лице в размер на 249 546.49 лева,.

Против констатациите на РД е подадено възражение с вх. № 53-06-5935/08.06.2023 г. чрез адв. Б. П. на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК. Поискано е констатациите, възприети в РД да бъдат отхвърлени. За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на възражение е заплатен адвокатски хонорар в размер на 3346,80 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 08.06.2023 г. и платежно за постъпило плащане от 08.06.2023 г.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № Р- 22221422007420-091-001/04.08.2023 г., с който са установени задължения за данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2022 до 31.10.2022 г.

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53-06-8428/17.08.2023 г. чрез адв. Б. П. в регистъра на ТД на НАП С. по реда на чл. 152-155 от ДОПК, като е оспорено установяването на допълнителни задължения по ЗДДС, произтичащи от непризнати вътреобщностни добавки /ВОД/ в размер на 35 327,42 лева и начислени лихви за забава в размер на 3 721,82 лева за периода от 01.01.2022 г. до 31.10.2022 г.

Вследствие на подадената жалба, със свое решение № 1504/23.10.2023 г. директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП е отменил РА № Р-22221422007420-091-001/04.08.2023 г. в оспорената му част и е върнал административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, с указания в 30-дневен срок да бъде издадена нова заповед съобразно указанията в решението. За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на жалбата срещу ревизионния акт е заплатен адвокатски хонорар в размер н 3346,80 лева с ДДС, видно от Фактура № [ЕГН] от 30.8.2023 г. и платежно за постъпилото плащане от 29.08.2023 г.

С нов Ревизионен акт № Р-22002223006299-091-001/30.04.2024 г. е приета за възстановяване сумата от 39049,24 лева - данък върху добавената стойност от 01.10.2022 г. до 31.10.2022 г. , както и законната лихва за периода от 01.10.2022 г. до 31.10.2022 г.

Образувано е и четвърто ревизионно производство, по което е издаден РД № Р-22002223006299-092-001/12.04.2024 г. Срещу РД дружеството „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД е подало възражение с вх. № 53-00- 969/19.04.2024 г. чрез адв. Б. П. по реда на чл. 117, ал.2 във вр. с чл. 120, ал.2 от ДОПК, в частта, с която не са начислени лихви за забавено възстановяване на ДДС в размер на 59 282.14 лв. за месец 10.2022 г., деклариран със СД по ЗДДС на 09.11.2022 г..

Въз основа на подаденото възражение срещу РД, е издаден РА № Р-22002223006299-091-001/30.04.2024 г., с който направените от ревизираното лице възражения срещу ревизионния доклад са уважени, като е била начислена и лихва за възстановения ДДС в размер на 8 480.81 лв., възстановен на 08.08.2023 г.

За извършените адвокатски услуги по изготвяне и подаване на възражение е заплатен адвокатски хонорар в размер на 960 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 22.04.2024 г. и платежно за постъпилото плащане от 28.05.2024 г.

Образувано е и пето ревизионно производство срещу жалбоподателя.

По това производство, на 23.06.2023 г. е издадена заповед № Р-22221422007420-023-001/23.06.2023 г., с която е спряно производството по извършване на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221422007420-020-001/07.12.2022 г., изменяна с Р-22221422007420-020-002/16.03.2023 г., Р- 22221422007420-020-003/18.04.2023 г. , считано от 23.06.2023 г. за срок до 23.02.2024 г. В законоустановения срок, срещу заповедта дружеството „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД е подало жалба чрез адв. Б. П. пред Административен съд - София град.

По подадената жалба е образувано адм.дело № 6952/2023 г., по което съдът се е произнесъл с определение от 25.07.2023 г., с което е отменил, по жалба на „ИТАЛИАН ФУУДС“ ЕООД, заповед № Р-22221422007420-023-001/23.06.2023 г. и е върнал преписката на ТД на НАП С. за продължаване на ревизионното производство.

За извършените адвокатски услуги е заплатен адвокатски хонорар в размер на 432 лева с ДДС, видно от фактура № [ЕГН] от 12.09.2023 г. и платежно за постъпилото плащане от 28.05.2024 г.

От правна страна.

Съгласно чл.7 от Конституцията на РБ държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.

Законът за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/- чл. 1.ал.1 от ЗОДОВ предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица.

Съгласно чл.205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди. Съгласно тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк.гр.д. № 3/2004 г., ОСГК НА ВКС когато вредите произтичат от фактически действия или бездействия на администрацията, обезщетението за тях може да се иска след признаването им за незаконни, което се установява в производството по обезщетяването - [чл. 1, ал. 2 ЗОДВПГ](#).

По делото се установява, че срещу ищеца са били образувани посочените по-горе пет ревизионни производства, като по тях са били издадени актове, които впоследствие са били отменени като незаконосъобразни. Следователно, се установява наличието на една от предпоставките на чл.1, ал. 1 ЗОДОВ за основателността на предявения иск, а именно отменени впоследствие като незаконосъобразни актове на администрацията. Това се отнася за актовете по т. 1, т. 3 и т. 5 от исковата молба.

По отношение на исковите по т. 2 и 4 от исковата молба се претендират разноски, които не са основани на отменени впоследствие незаконосъобразни актове, а разноски, направени по образувано срещу ищеца ревизионно производство, което е приключило „благоприятно“ за него – уважени са направените възражения от упълномощения от него адвокат.

Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс

/ДОПК/, задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. В този смисъл, направените в ревизионното производство разноски следва, на основание чл. 17, ал. 6 ДОПК, вр. чл.1 ,ал. 1 ЗОДОВ, да се възстановят в процесното производство. Аргумент в насока на тези изводи е и чл. 120 ДОПК, който предвижда какво следва да е съдържанието на РА, като в него не се включва изискването за произнасяне по отношение на разноските /за разлика от чл. 50 ал. 2, т. 6 АПК/. Ето защо и при тълкуване цитираните норми на ДОПК, както и доколкото те предвиждат различна правна уредба от АПК, следва да се направи извод, че претенцията за разноски в тези случаи е предвидено да се реализира по реда на ЗОДОВ.

В посочените по-горе ревизионни производства ищецът е ползвал услугите на адвокат с оглед организиране на неговата защита. В този смисъл, безспорно се установява, видно от цитираните по-горе фактури и платежни нареждания, че са извършени разноски. Т.е. следва да се направи извод, че се установява и наличие на неблагоприятни имуществени последици в правната сфера на ищеца, изразяваща се в разноски за адвокатско възнаграждение –т.е. той е претърпял вреди. Техните размери и основания /които се доказват и съобразно изискванията по т. 1 на [ТР № 6/06.11.2013 г.](#) с т. 1 на [ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г.](#) ОСГТК на ВКС/, както следва:

1080 лева за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22221421005311-092-001/02.03.2022 г и РА № Р-22221421005311-091-001/30.03.2022 г., отменени с решение N 952/16.06.2022 г.;

432 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22221421006899-092- 001/25.07.2022 г. с искане за присъждане на лихви, което възражение е уважено с издадения РА № Р-222214221006899-091-001/10.08.2022 г.;

6693,60 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22221422007420-092-001/02.06.2023 г и РА № Р-22221422007420-091-001/04.08.2023 г., отменени с решение на директора на Дирекция „ОДОП" и с последващ нов РА № Р- 22002223006299-091-001/30.04.2024 г.;

960 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22002223006299-092-001/12.04.2024 г., което възражение е уважено с издадения РА № Р- 22002223006299-091-001/30.04.2024 г.;

432 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на заповед № Р-22221422007420-023- 001/23.06.2023 г., която жалба е уважена с определение от 25.07.2023 г. по адм. дело N 6952/2023 г. по описа на АССГ,

Същевременно съдът намира, че следва да се направи извод за наличието и на последната от кумулативно необходимите предпоставки, а именно причинна връзка между незаконосъобразните актове и претърпените от ищеца вреди. Издаденият РА и договорът за правна защита се намират в отношение на обуславяща причина и следствие – ако не бе издаден РА, нямаше да бъде ангажирана правна защита.

По възраженията на ответника. Действително, жалбоподателят претендира вреди, основани на платени възнаграждения по договори за правни услуги, по които той не е страна. Но това обстоятелство, само по себе си, не може да доведе до извод за изключване/прекъсване на причинно-следствената връзка между

Единствената възможност на ищеца да възстанови направените разходи за това производство, с които безспорно е намалено имуществото му, е тази да претендира обезщетяването им по реда на ЗОДОВ. Дали да ползва правна помощ или не е само и единствено в преценката на ревизирия данъчен субект и съответно на това избирайки да ползва такава, това негово поведение не води до извод, че след като е направил този избор и е заплатил адвокатско възнаграждение, то той не следва да бъде репарирен, след като не е уреден редът за възстановяване на заплатеното адвокатско възнаграждение.

На следващо място, следва да се отбележи, че действително ответникът не е страна по тези договори, но той, доколкото се ангажира неговата отговорност, в производство като настоящото, би имал право на възражения във връзка с тези договори /напр. – възражение за недействителност/, вкл. и на възражение за прекомерност, в каквато насока ответникът обаче не е направил възражения.

Всичко това води до извод, че се установява наличието на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предвид основателността на иска за обезщетение, следва да се присъди и претендираната законна върху главниците считано от датата на предявяване на исковете до окончателното им плащане.

С оглед изхода на спора и в съответствие с чл.10 от ЗОДОВ, претенцията на ищеца за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят разноски. Съгласно чл.10,ал.3 от ЗОДОВ и доколкото исковете следва да се уважат изцяло то следва да се присъдят направените по делото разноски от 250 лв. за държавна такса по петте обективно съединени искове, както и разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно представения списък и приложени към него фактура и платежно нареждане за сумата общо от 1511,71 лв.

Воден от горното и на основание чл.203 АПК, вр.с чл.1,ал.1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на Италиан фуудс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] обезщетение за претърпени имуществени вреди и представляващо заплатен адвокатски хонорар както следва:

1080 лева за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22221421005311-092-001/02.03.2022 г и РА № Р-22221421005311-091-001/30.03.2022 г., отменени с решение N 952/16.06.2022 г.;

432 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД N9 Р-22221421006899-092-001/25.07.2022 г. с искане за присъждане на лихви, което възражение е уважено с издадения РА № Р-222214221006899-091-001/10.08.2022 г.;

6693,60 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД N° Р-22221422007420-092-001/02.06.2023 г и РА № Р-22221422007420-091-001/04.08.2023 г., отменени с решение на директора на дирекция „ОДОП“ и с последващ нов РА № Р-22002223006299-091-001/30.04.2024 г.;

960 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на РД № Р-22002223006299-092-001/12.04.2024 г., което възражение е уважено с издадения РА № Р-22002223006299-091-001/30.04.2024 г.;

432 лева с ДДС за извършени правни услуги по оспорване на заповед № Р-22221422007420-023- 001/23.06.2023 г., която жалба е уважена с определение от 25.07.2023 г. по адм. дело № 6952/2023 г. по описа на АССТ,

ведно със законната лихва върху главниците от предявяване на исковата молба - 18.06.2024 година до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на Италиан фуудс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски от 250 лв. за държавна такса, както и разноски за адвокатско възнаграждение от 1511,71 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от него.